

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2011
KOM(2011) 416 endelig

2011/0194 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter

{SEK(2011) 883 endelig}

{SEK(2011) 884 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Allerede i 1970 blev der indført en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter. Den fælles markedsordning udgør en af grundstenene i den fælles fiskeripolitik. Retsgrundlaget er forordning (EF) nr. 104/2000, som blev vedtaget i 1999. Reformen af den fælles fiskeripolitik er en oplagt lejlighed til at gå den fælles markedsordning for fiskeri- og akvakulturprodukter efter i sømmene og eventuelt revidere de mål og instrumenter, der gælder for fiskevarer og akvakulturprodukter.

Konstaterede problemer og formålet med reformen

Kommissionen har siden 2008 gennemført omfattende evalueringer og konsultationer med det formål at vurdere, hvordan den gældende lovgivningsramme fungerer, gøre status over og analysere EU-markedets udvikling og tendenser i det forgangne årti og høre de berørte parters mening.

Der er konstateret fem hovedproblemer, der kan skitseres som følger:

EU's fælles markedsordning har ikke i tilstrækkelig grad bidraget til at gøre produktionen bæredygtig. Selvom fiskeriet i Unionen i mange tilfælde ikke har været udøvet på bæredygtig vis, fandtes der indtil for nylig kun få markedsincitament, som tog sigte på bæredygtig praksis, og der fandtes ingen sanktioner, som skulle forebygge eller hindre ikke-bæredygtig praksis. Den nuværende politik har ganske enkelt ikke sendt de rigtige politiske signaler.

EU-produktionens stilling på markedet er blevet ringere. Producenterne i Unionen har begrænsede eller endda reducerede produktionsmuligheder (både inden for fiskeri og akvakultur). Produktionen er desuden fragmenteret som følge af de mange arter, landings- og salgssteder, mens efterspørgslen derimod er stærkt koncentreret. EU's produktion er heller ikke konkurrencedygtig på det stadig mere globaliserede marked.

Vi har ikke været i stand til at forudse eller tilpasse os markedsudsvingene. Fiskeriet er i højere grad end andre fødevarersektorer karakteriseret ved usikkerhed, når det gælder adgang til ressourcer og produktionsforhold. Forsyningerne mangler desuden den forudsigelighed med hensyn til volumen og kvalitet, som der er brug for på efterspørgselsiden. EU's producenter tager for manges vedkommende heller ikke højde for efterspørgslen i deres produktionsplanlægning. Dette medfører store udsving i prisen ved første salg.

Markedsmulighederne er i vidt omfang uudnyttede. Det stigende forbrug i hele Unionen kunne ellers give sig udslag i konkrete økonomiske muligheder for EU's producenter. Informations- og transaktionsomkostningerne i afsætningskæden er imidlertid høje. For forbrugerne betyder den begrænsede forbrugeroplysning, at det ikke er muligt at træffe et informeret og ansvarligt valg.

Den fælles markedsordnings gennemførelse besværliggøres af en alt for tung og indviklet regelramme.

Forslaget til en reform af den fælles markedsordning er derfor koncentreret om følgende mål:

Styrkelse af markedsincitamentene som tilskyndelse til bæredygtig produktionspraksis: Det er medlemmerne af producentorganisationerne (fiskeri og akvakultur), der tager sig af produktionen, den daglige ressourceforvaltning og de spørgsmål, der vedrører markederne. Deres rolle, ansvar og mandat bør revideres i tråd med målene for reformen af den fælles fiskeripolitik, således at produktionen ledes i retning af bæredygtighed. Erhvervsdrivende længere oppe i distributionskæden bør også være omfattet, således at de i højere grad går ind for og tager ansvar for at købe bæredygtigt ind.

Forbedring af markedssituationen for EU's produktion: Ved at tage fat på spørgsmålet om markedsfejl, de høje informations- og transaktionsomkostninger og spørgsmålet om organisation, kan der sættes fokus på produktionsaktiviteterne (samling af udbuddet og bedre markedsføring ved første salg), forbedring af EU-produkternes konkurrenceevne (kvalitet, innovation og merværdi), styrkelse af producenternes forhandlingsposition og sikring af vilkårene, således at alle produkter, der markedsføres i Unionen, kan konkurrere på lige fod.

Skabelse af tættere forbindelser mellem EU's produktion og eventuelle strukturelle ændringer på markedet og kortsigtede udsving bør i højere grad indgå i producenternes strategier: Dette vil bidrage til at øge kendskabet til markedet på efterspørgselssiden og skabe konkurrence. Større gennemsigtighed i afsætningskæden skulle kunne bane vejen for en bedre balance mellem udbud og efterspørgsel og styrke den politiske beslutningstagning. Udsvingene i prisen ved første salg kan begrænses ved at forbedre afsætningsvilkårene for producentorganisationernes produkter og ved at sikre, at produktionen planlægges efter og tilpasses efterspørgslen, både når det gælder kvalitet, kvantitet og præsentation.

Forbedring af EU-produkternes markedspotentiale: Det indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter fungerer ikke optimalt, hvilket navnlig skyldes manglende information. De fordele, som EU-produkterne har, når det gælder friskhed, lokal oprindelse og udvalg, kan udnyttes bedre med øget differentiering og bedre marketing. Forbrugerne i Unionen har desuden ret til at få mere præcise og pålidelige oplysninger, hvilket vil bidrage til at styrke tilliden til fiskevarer og akvakulturprodukter.

Støtte til bedre forvaltning, lettelse af den administrative byrde og forenkling af lovgivningsrammen: De gældende bestemmelser og instrumenter bør revideres, forenkles og gøre klarere. Der bør ydes støtte til den fælles markedsordning via en ny finansieringsfond, som skal oprettes inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik efter reformen.

Samspil med reformen af den fælles fiskeripolitik

Det væsentligste formål med reformen af den fælles fiskeripolitik er at fremme bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne gennem en økonomisk levedygtig sektor, som i stigende grad gøres ansvarlig for sin egen forvaltning. I konsekvensanalysen af den fælles fiskeripolitik blev det konkluderet, at det i lyset af de nye mål og instrumenter ville blive nødvendigt med en vidtrækkende reform af den fælles markedsordning, hvis instrumenter direkte eller indirekte bør bidrage til at opfylde den fælles fiskeripolitiks vigtigste mål.

For at løse problemet med overfiskeri og ikke-bæredygtig praksis og gå væk fra produktionsstrategier, der udelukkende er baseret på volumen, vil den nye fælles markedsordning være fokuseret på:

overdragelse af mere ansvar til producentorganisationerne, som i højere grad skal deltage i den fælles forvaltning af adgangsrettigheder og i diverse produktions- og afsætningsaktiviteter

markedsforanstaltninger, der styrker producenternes forhandlingsposition (fiskeri og akvakultur), øger mulighederne for at forudse, hindre og forvalte markeds kriser og gør markedet mere gennemsigtigt og effektivt

markedsincitament og præmier, som skal tilskynde til bæredygtig praksis, partnerskaber som skal tilskynde til bæredygtige produktions-, indkøbs- og forbrugsmønstre, certificering (miljømærket), salg fremme og forbrugeroplysning

yderligere markedsforanstaltninger vedrørende udsmid.

Gældende EU-bestemmelser på området

Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter er den gældende lovgivningsramme. Dette forslag tager sigte på at afløse nævnte forordning.

2. RESULTATER AF HØRINGERNE AF DE BERØRTE PARTER OG AF KONSEKVENSANALYSERNE

Der er siden 2008 foretaget høringer på forskellige niveauer af de berørte parter.

Der blev f.eks. foretaget en internetbaseret offentlig høring om markedet og handelsrelaterede spørgsmål i perioden 9. april 2009 - 31. december 2009 inden for rammerne af grønbogen om en reform af den fælles fiskeripolitik (KOM(2009) 163 endelig). Næsten samtlige af de 400 kommentarer, der blev modtaget, vedrørte spørgsmål relateret til en reform af den fælles markedsordning. Der findes et resumé af høringssvarene i et særskilt kapitel (kapitel 3.4) i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Synthesis of the Consultation on the reform of the Common Fisheries Policy" SEK(2010) 428 endelig fra april 2010.

Der er via de rådgivende organer, der er nedsat i henhold til den fælles fiskeripolitik, afholdt temaseminarer og omfattende høringer af sektoren (producenter, importører, forarbejdningsvirksomheder og detailhandlere) og de ikke-statslige aktører (ngo'er, der varetager spørgsmål om udvikling og miljø og forbrugerorganisationer). Der har fundet omfattende dialoger sted med medlemsstaterne, herunder bilaterale møder med nationale repræsentanter for sektoren, den nationale og regionale forvaltning og forvaltningskomitéen. Europa-Parlamentet, især Fiskeriudvalget, har været stærkt involveret i disse høringer og aktiviteter.

Konsekvensanalyser

Kommissionen har nedsat en tværtjenstlig styringsgruppe, som har bidraget til konsekvensanalyseprocessen. På grundlag af en analyse af den nuværende politikramme og udviklingen på EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter blev der fastsat foreløbige mål for den fælles markedsordning efter reformen. Derefter er der for hvert mål overvejet forskellige muligheder for reformer:

Bibeholdelse af den gældende fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter. Dette betyder, at fokus hovedsagelig er rettet mod markedsinterventioner, der tager sigte på prisstabilitet.

Revision af den gældende fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter ved at reducere interventionsmekanismerne til udelukkende at bestå i støtte til oplagring af fiskevarer til konsum og gøre de øvrige instrumenter enklere, mere hensigtsmæssige og fleksible (handelsnormer og forbrugeroplysning).

Styrkelse af den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter ved at fastsætte nye mål for forbruger- og brancheorganisationerne og yde dem finansiel støtte til at udarbejde og gennemføre bæredygtig produktions- og afsætningsplaner. Indholdet og omfanget af de obligatoriske forbrugeroplysninger udvides. Spørgsmålet om oplysningernes nøjagtighed og kontrol med frivillig mærkning tages op.

Ophævelse af den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter. Denne mulighed indebærer en afskaffelse af al finansiel støtte (intervention og støtte til kollektive foranstaltninger) og af alle de specifikke retlige instrumenter, der gælder for fiskevarer og akvakulturprodukter.

Status quo blev anset for dels at være for ineffektiv dels for kompliceret til at kunne realisere de nuværende mål. I dag, tolv år efter den blev vedtaget, er den gældende fælles markedsordning ikke længere egnet til at tackle de udfordringer, som EU-markedet står over for. Bibeholdelse af markedsordningen, som den ser ud nu, ville resultere i endnu større ineffektivitet og muligvis heller ikke stemme overens med målene i den fælles fiskeripolitik efter reformen.

Hvis de væsentligste mangler i den nuværende fælles markedsordning blev afhjulpet ved hjælp af justeringer og forenkling, ville den fungere bedre. Hvad angår de væsentligste formål med reformen af den fælles fiskeripolitik, ville en sådan løsning dog være mindre relevant.

En fuldstændig afskaffelse af EU's fælles markedsordning ville selv i betragtning af den markedsdrevne udvikling i retning af og det stigende antal incitamenter til bæredygtighed ikke være en tilfredsstillende løsning på de væsentligste problemer, der er konstateret, nemlig den komplekse og fragmenterede forsyningssektor i Unionen og risikoen for vildledende eller spredt forbrugeroplysning.

Kommissionen støtter derfor en løsning, der indebærer en styrkelse af den fælles markedsordning, således at den kan lette fiskeri- og akvakultursektorens overgang til bæredygtig produktionspraksis. Med tilrettelæggelse og afsætningstiltag kan der gøres meget for at gøre forsyningerne mere forudsigelige og reducere transaktionsomkostningerne. I denne løsningsmodel sættes der fokus på den rolle, som de vigtigste aktører kan spille i spørgsmålet om at opnå bæredygtig praksis. Den fælles markedsordning bør bidrage til at øge fiskevarernes og akvakulturprodukternes værdi i en kontekst, hvor den finansielle støtte til fiskerflåden begrænses (navnlig når det gælder støtte til ophugning og midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter) til fordel for intelligente, grønne, innovative og markedsorienterede løsninger for fiskeri- og akvakultursektoren.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlag

Artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet

Forslaget hører ind under den delte kompetence, og nærhedsprincippet finder derfor anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik og bør derfor gennemføres ved hjælp af en forordning, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

For at nå det grundlæggende mål at have en fiskeri- og akvakultursektor, der skaber de nødvendige økonomiske, miljømæssige og sociale vilkår på lang sigt, og som bidrager til at sikre fødevarerforsyningerne, er det nødvendigt og korrekt at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af de levende marine ressourcer. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitik omfatter bl.a. markedsforanstaltninger for fiskevarer og akvakulturprodukter i Unionen. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, i det følgende benævnt "den fælles markedsordning", er en integrerende del af den fælles fiskeripolitik og bør derfor bidrage til realiseringen af fiskeripolitikens mål. Den fælles fiskeripolitik er ved at blive revideret, og den fælles markedsordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter³ bør revideres for at afhjælpe de mangler, der er konstateret i forbindelse med gennemførelsen af de gældende bestemmelser, og for at tage hensyn til den seneste udvikling på både EU-markedet og på verdensmarkedet og udviklingen i fiskeriet og akvakulturen.
- (3) Den fælles markedsordnings bestemmelser bør gennemføres i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, navnlig Verdenshandelsorganisationens (WTO) bestemmelser.
- (4) Den fælles markedsordning bør bidrage til realiseringen af den fælles fiskeripolitikens mål.

¹ EUT C ... af ..., s. ...

² EUT C ... af ..., s. ...

³ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

- (5) Da disse mål ikke vil kunne opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne selv i betragtning af den fælles karakter af markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter, og fordi de på grund af behovet for en yderligere fælles indsats bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Denne forordning går i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i samme artikel heller ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (6) Den fælles markedsordning bør forvaltes efter de principper om god forvaltningspraksis, som er fastsat inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.
- (7) Producentorganisationerne spiller en nøglerolle med hensyn til korrekt gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og den fælles markedsordning. Deres mål bør derfor styrkes for at sikre, at deres medlemmer udøver fiskeri og akvakultur på en bæredygtig måde, at afsætningen af produkterne forbedres, og at der indsamles økonomiske oplysninger om akvakultursektoren. I forbindelse med realiseringen af disse mål bør producentorganisationerne tage hensyn til de forskellige vilkår for fiskeriet og akvakulturen i Unionen, især de særlige forhold, der gør sig gældende for det ikke-industrialiserede fiskeri.
- (8) Brancheorganisationerne, hvori indgår forskellige kategorier af erhvervsdrivende, kan bidrage til at styrke koordineringen af afsætningsaktiviteterne i værdikæden og til at udarbejde foranstaltninger, som har interesse for hele sektoren.
- (9) Der bør fastsættes fælles betingelser for medlemsstaternes anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, for udvidelse af anvendelsesområdet for de regler, som vedtages af disse organisationer, og for fordelingen af de omkostninger, der følger af en sådan udvidelse. Det bør fastsættes, at proceduren for udvidelse af disse regler skal godkendes af Kommissionen.
- (10) For at producentorganisationerne kan tilskynde deres medlemmer til at udøve fiskeri og akvakultur på bæredygtig vis, bør de have pligt til at udarbejde en produktions- og afsætningsplan med de nødvendige foranstaltninger til realisering af deres mål, som de skal forelægge for medlemsstaternes ansvarlige myndigheder.
- (11) Eftersom fiskeriet kan være uforudsigeligt, bør der oprettes en ordning for oplagring af fiskevarer til konsum med henblik på at skabe et mere stabilt marked og øge fortjenesten på varerne, især ved at øge varernes værdi. Denne ordning bør bidrage til at stabilisere og skabe konvergens mellem de lokale markeder inden for Unionen med henblik på at realisere det indre marked.
- (12) Producentorganisationerne kan oprette en fælles fond til finansiering af produktions- og afsætningsplanerne og oplagringsordningen.
- (13) For at tage hensyn til de forskellige prisniveauer i Unionen bør den enkelte producentorganisation have lov til at foreslå en pris, der udløser intervention i form af oplagring. Udløsningsprisen bør ikke betyde, at der fastsættes minimumspriser, som kan være til hinder for konkurrencen.
- (14) Eftersom fiskebestandene er fælles ressourcer, kan de i visse tilfælde udnyttes mest bæredygtigt og effektivt af organisationer sammensat af medlemmer fra forskellige

medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at kunne oprette producentorganisationer og tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer, der forbliver underlagt konkurrencereglerne i nærværende forordning.

- (15) Anvendelsen af fælles handelsnormer bør betyde, at markedet forsynes med bæredygtige produkter, at potentialet på det indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter realiseres fuldt ud, og at der banes vej for handel på grundlag af redelig konkurrence, hvilket vil bidrage til at gøre produktionen mere rentabel.
- (16) Det stadig bredere udvalg af fiskevarer og akvakulturprodukter gør det nødvendigt med et vist minimum af obligatoriske oplysninger om produkternes væsentligste karakteristika. For at opnå større produktdifferentiering bør der også tages højde for eventuelle yderligere oplysninger, der angives frivilligt.
- (17) Konkurrencereglerne vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør gælde for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt som anvendelsen af disse regler ikke er til hinder for den fælles markedsordningsfunktion og ikke står i vejen for realiseringen af de mål, der er fastsat i nævnte traktats artikel 39.
- (18) Der bør fastsættes konkurrenceregler for produktion og markedsføring af fiskevarer og akvakulturprodukter under hensyntagen til de særlige forhold i fiskeri- og akvakultursektoren, herunder opdeling i sektoren, det at fisk er en fælles ressource og den omfattende import. Af forenklingshensyn bør de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer⁴ indarbejdes i nærværende forordning. Forordning (EF) nr. 1184/2006 bør derfor ikke længere finde anvendelse på fiskevarer og akvakulturprodukter.
- (19) Informationsniveauet vedrørende de økonomiske aspekter af EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter bør hæves.
- (20) For at kunne supplere eller ændre betingelserne og kravene vedrørende anerkendelse af producentorganisationer, supplere eller ændre indholdet af produktions- og afsætningsplanerne, fastsætte og ændre de fælles handelsnormer, supplere eller ændre de obligatoriske oplysninger og fastsætte minimumskriterier for de oplysninger, som de erhvervsdrivende giver forbrugerne på frivillig basis, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter med henblik på artikel 24, 33, 41 og 46, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (21) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen foretager relevante høringer under sit forberedende arbejde, også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings artikel 25, 31, 34 og 37 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser

⁴ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

- (23) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 bør ophæves, men artikel 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 og 39 bør fortsat anvendes, indtil forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond træder i kraft —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1 *Genstand*

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, i det følgende benævnt "den fælles markedsordning"
2. Den fælles markedsordning omfatter følgende instrumenter:
 - a) brancheorganisationer
 - b) handelsnormer
 - c) forbrugeroplysninger
 - d) konkurrenceregler
 - e) markedsoplysninger.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til nærværende forordning, og som afsættes i Unionen.

Artikel 3 *Mål*

Den fælles markedsordning bidrager til gennemførelsen af målene i artikel 2 og 3 i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Artikel 4
Principper

Den fælles markedsordning følger principperne om god forvaltning i henhold til artikel 4 i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Artikel 5
Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder de definitioner, der er omhandlet i artikel 3 i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Herudover forstås ved:

- a) "fiskevarer": akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I
- b) "akvakulturprodukter": akvatiske organismer i alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I
- c) "producent": enhver fysisk eller juridisk person, der ved hjælp af egnede produktionsmidler frembringer fiskevarer eller akvakulturprodukter med henblik på at bringe dem i omsætning
- d) "fiskeri- eller akvakultursektor": den økonomiske sektor, der omfatter al produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer eller akvakulturprodukter
- e) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af en fiskevare eller et akvakulturprodukt med henblik på distribution, konsum eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- f) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af en fiskevare eller et akvakulturprodukt på EU-markedet.

Kapitel II **Brancheorganisationer**

AFDELING I **OPRETTELSE, MÅL OG FORANSTALTNINGER**

Artikel 6
Oprettelse af fiskeriproducentorganisationer

Der kan på initiativ af en gruppe fiskeri- og akvakulturaktører i en eller flere medlemsstater oprettes brancheorganisationer, der er godkendt i overensstemmelse med afdeling II.

Artikel 7
Fiskeriproducentorganisationer - mål

Fiskeriproducentorganisationer har følgende mål:

- a) fremme bæredygtig akvakultur, således at medlemmerne får mulighed for at udvikle deres aktiviteter og bidrage til fødevarerforsyningerne og beskæftigelsen i kyst- og landområderne
- b) håndtere uønskede fangster af kommercielle bestande
- c) forbedre vilkårene for at bringe medlemmernes akvakulturprodukter i omsætning
- d) indsamle oplysninger om de afsatte produkter, også økonomiske oplysninger om første salg, og om produktionsprognoser
- e) forbedre producenternes indtjeningsevne.

Artikel 8
Foranstaltninger, der kan træffes af fiskeriproducentorganisationer

Med henblik på at nå målene i artikel 7 kan fiskeriproducentorganisationerne træffe foranstaltninger til at:

- a) planlægge medlemmernes fiskeriaktiviteter
- b) udnytte uønskede fangster af kommercielle bestande bedst muligt ved at:
 - afhænde landede produkter, som ikke opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), til andre formål end konsum
 - bringe landede produkter, som opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), i omsætning
 - uddele landede produkter gratis til velgørende formål
- c) afpasse produktionen efter markedets behov
- d) kanalisere forsyningerne og sørge for afsætning af medlemmernes produkter
- e) forvalte ordningen for midlertidig oplagring af fiskevarer i overensstemmelse med artikel 35 og 36
- f) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmerne overholder producentorganisationens regler.

Artikel 9
Oprettelse af akvakulturproducentorganisationer

Der kan på initiativ af en gruppe producenter af akvakulturprodukter fra en eller flere medlemsstater oprettes akvakulturproducentorganisationer anerkendt i overensstemmelse med afdeling II.

Artikel 10
Akvakulturproducentorganisationer - mål

Akvakulturproducentorganisationer sigter mod at nå følgende mål:

- a) fremme bæredygtig akvakultur, således at medlemmerne får mulighed for at udvikle deres aktiviteter
- b) bidrage til fødevarerforsyningerne og beskæftigelsen i kyst- og landområderne
- c) sikre, at medlemmernes aktiviteter er i overensstemmelse med de nationale strategiske planer, der er omhandlet i artikel 51 i forordningen om den fælles fiskeripolitik
- d) forbedre vilkårene for at bringe medlemmernes akvakulturprodukter i omsætning
- e) forbedre producenternes indtjeningsevne.

Artikel 11
Foranstaltninger, der kan træffes af akvakulturproducentorganisationer

Med henblik på at nå målene i artikel 10 kan akvakulturproducentorganisationerne træffe foranstaltninger til at:

- a) fremme ansvarlig og bæredygtig akvakultur, især med hensyn til miljøbeskyttelse og dyresundhed og -velfærd
- b) afpasse produktionen efter markedets behov
- c) kanalisere forsyningerne og sørge for afsætning af medlemmernes produkter
- d) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmerne overholder producentorganisationens regler
- e) indsamle oplysninger om de afsatte produkter, også økonomiske oplysninger om første salg, og om produktionsprognoser.

Artikel 12
Oprettelse af sammenslutninger af producentorganisationer

1. Der kan på initiativ af en gruppe producentorganisationer, der er anerkendt i en eller flere medlemsstater, oprettes en sammenslutning af fiskeri- eller akvakulturproducentorganisationer.
2. De bestemmelser i denne forordning, der gælder for producentorganisationer, finder også anvendelse på sammenslutninger af producentorganisationer, medmindre andet er angivet.

Artikel 13
Sammenslutninger af producentorganisationer - mål

Sammenslutninger af producentorganisationer sigter mod at nå følgende mål:

- a) realisere de deltagende producentorganisationers mål som fastsat i artikel 7 og 10 mere effektivt;
- b) koordinere og udvikle aktiviteter af fælles interesse for de deltagende producentorganisationer.

Artikel 14
Oprettelse af brancheorganisationer

Der kan på initiativ af en gruppe producenter af fiskevarer og akvakulturprodukter fra en eller flere medlemsstater oprettes brancheorganisationer anerkendt i overensstemmelse med afdeling II.

Artikel 15
Brancheorganisationer - mål

Brancheorganisationerne sigter mod at nå følgende mål:

- a) forbedre vilkårene for at gøre fiskevarer og akvakulturprodukter fra Unionen tilgængelige på markedet;
- b) bidrage til en bedre koordinering med henblik på at bringe fiskevarer og akvakulturprodukter fra Unionen i omsætning og gøre dem tilgængelige på markedet.

Artikel 16
Foranstaltninger, der kan træffes af branchegorganisationer

Med henblik på at nå målene i artikel 15 kan brancheorganisationer træffe foranstaltninger til at:

- a) udarbejde standardkontrakter, som er forenelige med EU-lovgivningen

- b) fremme afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter fra Unionen på et ikke-diskriminerende grundlag ved at udnytte de muligheder, der ligger i certificering, navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker, geografiske betegnelser og angivelser af bæredygtighed
- c) fastsætte regler for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, der er strengere end dem, der er fastsat i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning
- d) øge kendskabet til og kvaliteten og gennemsigtigheden af produktionen og markedet
- e) drive forskning, foretage markedsundersøgelser og udvikle metoder til optimering af markedets funktion, herunder også informations- og kommunikationsteknologi
- f) stille de oplysninger til rådighed og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for at levere stabile forsyninger i de mængder, af den kvalitet og til den pris, der afspejler markedets behov og forbrugernes forventninger
- g) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmerne overholder brancheorganisationens regler.

AFDELING II

ANERKENDELSE

Artikel 17 *Anerkendelse af producentorganisationer*

Medlemsstaterne må anerkende alle sammenslutninger af fiskeri- eller akvakulturproducentorganisationer, der ansøger herom, som fiskeri- eller akvakulturproducentorganisationer, forudsat at:

- a) de er tilstrækkeligt økonomisk aktive på deres område eller en del heraf, navnlig hvad angår antallet af medlemmer og mængden af den produktion, der kan afsættes
- b) de har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de har deres hjemsted og er etableret
- c) de kan arbejde hen imod de mål, der er fastsat i artikel 7 og 10
- d) de overholder konkurrencereglerne i kapitel VI
- e) de ikke indtager en dominerende stilling på et bestemt marked, medmindre det er nødvendigt for at nå målene i traktatens artikel 39.

Artikel 18
Anerkendelse af brancheorganisationer

Medlemsstaterne må under hensyntagen til EU-lovgivningen, navnlig konkurrencereglerne, anerkende alle sammenslutninger, der er etableret på deres område, og som ansøger herom, som brancheorganisationer, forudsat at de:

- a) repræsenterer en væsentlig andel af mindst to af følgende aktiviteter på et eller flere bestemte områder: produktion, afsætning og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter
- b) ikke selv hverken producerer, forarbejder eller afsætter fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter
- c) har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de har deres hjemsted og er etableret
- d) kan realisere målene i artikel 15
- e) tager hensyn til forbrugernes interesser
- f) ikke er til hinder for den fælles markedsordning.

Artikel 19
Medlemsstaternes kontrol og tilbagetrækning af anerkendelse

Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne og brancheorganisationerne opfylder betingelserne for anerkendelse i artikel 17 og 18, og trækker om nødvendigt deres anerkendelse af en producentorganisation eller brancheorganisationer tilbage.

Artikel 20
Tværnationale producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer

Medlemsstater, der har statsborgere, som er medlem af en producentorganisation eller en brancheorganisation, der er etableret på en anden medlemsstats område, og medlemsstater, der er hjemsted for en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, etablerer sammen med de relevante medlemsstater det fornødne administrative samarbejde for at varetage kontrollen med den pågældende organisations eller sammenslutnings aktiviteter.

Artikel 21
Fordeling af fiskerimuligheder

En producentorganisation, hvis medlemmer er statsborgere i forskellige medlemsstater, eller en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, varetager sine opgaver med forbehold af bestemmelserne om fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne, jf. artikel 16 i forordning om den fælles fiskeripolitik.

Artikel 22
Underretning af Kommissionen

Medlemsstaterne underretter Kommissionen elektronisk om enhver beslutning om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse.

Artikel 23
Kommissionens kontrol

For at sikre, at betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer eller brancheorganisationer i artikel 17 og 18 er opfyldt, kan Kommissionen foretage kontrol og i givet fald bede den pågældende medlemsstat om at trække anerkendelsen af en producentorganisation eller en brancheorganisation tilbage.

Artikel 24
Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 50 beføjelser til vedtage delegerede retsakter med henblik på at:

- a) ændre eller supplere de betingelser for anerkendelse, der er fastsat i artikel 17 og 18. Disse regler kan vedrøre producentorganisationernes eller brancheorganisationernes interne arbejdsgang, deres vedtægter og finansielle og budgetmæssige bestemmelser, medlemmernes forpligtelser og håndhævelse af deres regler, herunder sanktioner
- b) fastsætte regler for indholdet i samt hyppigheden af og de praktiske metoder for den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage i overensstemmelse med artikel 20 og artikel 21.

Artikel 25
Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) frister og procedurer for medlemsstaternes anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, jf. artikel 17 og 18, eller for tilbagetrækning af denne anerkendelse, jf. artikel 19

- b) regler for formatet, fristerne og procedurerne for medlemsstaternes underretning af Kommissionen om beslutninger om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse, jf. artikel 22.
2. Gennemførelsesretsakterne i denne artikels stk. 1 vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 51.

AFDELING III

UDVIDET ANVENDELSE AF REGLERNE

Artikel 26

Udvidet anvendelse af producentorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan gøre de regler, der er fastlagt af en producentorganisation, bindende for producenter, der ikke er medlem af den pågældende organisation, men som afsætter én eller flere af produkterne i det område, hvor organisationen er repræsentativ, under forudsætning af, at:
 - a) producentorganisationen anses for at være repræsentativ for produktionen og afsætningen i en medlemsstat, og at den anmoder de ansvarlige nationale myndigheder herom
 - b) de regler, hvis anvendelsesområde udvides, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for producentorganisationer, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), b), c), d) og e).
2. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en fiskeriproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 65 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.
3. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en akvakulturproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 40 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.
4. De regler, hvis anvendelse udvides til ikke-medlemmer, gælder for en periode på mindst 90 dage og højst 12 måneder.

Artikel 27

Udvidet anvendelse af brancheorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan indgå visse former for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som der er opnået enighed om inden for brancheorganisationen i et eller flere specifikke områder, bindende for andre aktører, som ikke er medlem af organisationen, forudsat at:
 - a) brancheorganisationen tegner sig for mindst 65 % af to af følgende aktiviteter: produktion, afsætning eller forarbejdning af det pågældende produkt i det foregående år i et eller flere områder af en medlemsstat, og at den ansøger de ansvarlige nationale myndigheder herom

- b) de regler, hvis anvendelse skal udvides til at gælde for andre aktører, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for brancheorganisationer, der er fastsat i artikel 16, litra a), b), c), d), e) og f), og at de ikke er til skade for andre aktører i den pågældende medlemsstat eller i Unionen.
2. De regler, hvis anvendelsesområde udvides, kan højst gøres bindende for tre år.

Artikel 28

Ansvar

Hvis reglerne udvides til at omfatte ikke-medlemmer i overensstemmelse med artikel 26 og 27, kan den pågældende medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer har pligt til at betale producentorganisationen eller brancheorganisationen den tilsvarende del af alle eller af en del af de udgifter, som medlemmerne har afholdt som følge af ansøgningen om udvidet anvendelse af reglerne.

Artikel 29

Kommissionens godkendelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de regler, de i henhold til artikel 26 og 27 har til hensigt at gøre bindende for alle producenter eller aktører i et eller flere bestemte områder.
2. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af udvidelsen af de regler, som medlemsstaten har givet meddelelse om, forudsat at:
 - a) bestemmelserne i artikel 26 og 27 er overholdt
 - b) konkurrencereglerne i kapitel VI er overholdt
 - c) udvidelsen ikke er til skade for den frie samhandel
 - d) målene i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke bringes i fare.
3. Senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen, tager Kommissionen en beslutning om at godkende udvidelsen af reglerne eller give afslag på anmodningen om udvidelse og underretter de pågældende medlemsstater. Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse inden for fristen på to måneder, anses udvidelsen af reglerne for at være godkendt af Kommissionen.

Artikel 30

Tilbagetrækning af godkendelse

Kommissionen kan foretage kontrol og kan trække godkendelsen af udvidelsen af reglerne tilbage, hvis den konstaterer, at betingelserne for godkendelse ikke er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

Artikel 31
Gennemførelsesretsakter

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 51 regler for formatet og procedurerne for de meddelelser, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1.

AFDELING IV
PLANLÆGNING AF PRODUKTION OG AFSÆTNING

Artikel 32
Produktions- og afsætningsplaner

1. Producentorganisationerne forelægger en produktions- og afsætningsplan for de ansvarlige nationale myndigheder med henblik på realiseringen af målene i artikel 3.
2. Medlemsstaterne godkender planerne. Producentorganisationerne implementerer planerne, så snart de er godkendt.
3. Producentorganisationerne har lov til at revidere produktions- og afsætningsplanerne, hvorefter de reviderede planer forelægges for de ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse.
4. Producentorganisationerne udarbejder årsberetninger om deres aktiviteter inden for rammerne af de produktions- og afsætningsplaner, der er omhandlet i stk. 1, og forelægger dem for de ansvarlige nationale myndigheder.
5. Medlemsstaterne kontrollerer, at producentorganisationerne opfylder forpligtelserne i denne artikel.

Artikel 33
Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at vedtage regler for indholdet af de produktions- og afsætningsplaner, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1.

Artikel 34
Gennemførelsesretsakter

Procedurerne og fristerne for producentorganisationernes forelæggelse og medlemsstaternes godkendelse af de produktions- og afsætningsplaner, der er omhandlet i artikel 32, fastlægges af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 51.

Afdeling V

Stabilisering af markederne

Artikel 35 *Oplagringsordning*

Producentorganisationerne må finansiere oplagring af de fiskevarer, der er opført i bilag II til denne forordning, forudsat at:

- a) varerne har været udbudt til salg af producentorganisationerne, og at der ikke er fundet en køber, der er villig til at betale den udløsningspris, der er omhandlet i artikel 36
- b) varerne opfylder de handelsnormer, der er vedtaget i henhold til artikel 39, og er af en sådan kvalitet, at de egner sig til konsum
- c) varerne er stabiliseret eller forarbejdet og oplagret ved frysning, enten om bord på fartøjet eller i faciliteter på land, eller ved saltning, tørring, marinerung og i givet fald kogning eller pasteurisering. Der kan i forbindelse med en af førnævnte processer foretages filetering eller opskæring og i givet fald afskæring af hoved
- d) varerne genindføres på markedet på et senere tidspunkt med henblik på konsum.

Artikel 36 *Priser der udløser oplagringsordningen*

1. Før årets begyndelse kan hver enkelt producentorganisation foreslå en pris, der udløser oplagringsordningen i artikel 35 for de fiskevarer, der er anført i bilag II.
2. Udløsningsprisen må ikke overstige 80 % af den vægtede gennemsnitspris, der er konstateret for den pågældende vare i producentorganisationens aktivitetsområde i de tre år, der går umiddelbart forud for det år, hvor udløsningsprisen fastsættes.
3. Ved fastsættelsen af udløsningsprisen tages der hensyn til følgende:
 - a) produktions- og efterspørgselstendenserne
 - b) stabiliseringen af markedspriserne
 - c) konvergens af markederne
 - d) producenterne indkomster
 - e) forbrugernes interesser.
4. Medlemsstaterne skal efter gennemgang af forslagene fra de producentorganisationer, der er anerkendt på deres område, fastsætte de

udløserpriser, som producentorganisationerne skal anvende. Priserne fastsættes på grundlag af kriterierne i stk. 2 og 3. Priserne offentliggøres.

Artikel 37
Gennemførelsesretsakter

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 51 regler for, hvilket format, medlemsstaterne skal benytte ved offentliggørelsen af de udløsningspriser, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4.

AFDELING VI

KOLLEKTIV FOND

Artikel 38
Kollektiv fond

De enkelte producentorganisationer kan oprette en kollektiv fond, som udelukkende anvendes til at finansiere følgende:

- a) de produktions- og afsætningsplaner, som skal godkendes af medlemsstaterne, jf. artikel 32
- b) den oplagingsordning, der oprettes i henhold til artikel 35 og 36.

Kapitel III Handelsnormer

Artikel 39
Fastsættelse af handelsnormer

1. Fælles handelsnormer fastsættes for varer beregnet til konsum, der er opført i bilag I.
2. Normerne i stk. 1 kan navnlig vedrøre:
 - a) mindste handelsstørrelser i overensstemmelse med de bevarelsesreferencestørrelser for fiskevarer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, idet der tages hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
 - b) specifikationer for fiskekonserves i overensstemmelse med bevarelseskraav og internationale forpligtelser.
3. Stk. 1 og 2 indskrænker ikke:

- a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer⁵
- b) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om oprettelse af en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri⁶ samt
- c) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁷.

Artikel 40

Opfyldelse af handelsnormerne

1. De varer, som handelsnormerne er fastsat for, kan udelukkende afsættes til konsum i Unionen i overensstemmelse med disse normer.
2. Medlemsstaterne kontrollerer, at varer omfattet af fælles handelsnormer opfylder disse normer. Denne kontrol kan gennemføres i alle handelsled samt under transport.
3. Alle landede fiskevarer, herunder dem, der ikke opfylder handelsnormerne, må på medlemsstaternes eget ansvar uddeles gratis til velgørende institutioner, der er etableret i UNIONEN, eller til personer, der i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat har ret til offentlig støtte.

Artikel 41

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at fastsætte de fælles handelsnormer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, hvad angår kvalitet, størrelse eller vægt, emballage, præsentation og mærkning, og hvis erfaringerne med gennemførelsen af normerne viser, at det er nødvendigt at ændre dem, idet den sørger for, at normerne er retfærdige og fastsættes på et gennemskueligt grundlag.

Kapitel IV

Forbrugeroplysning

Artikel 42

Obligatoriske oplysninger

1. Fiskevarer og akvakulturprodukter omhandlet i punkt a), b), c) og e) i bilag I, som afsættes i UNIONEN, må uanset deres oprindelse kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:
 - a) artens handelsbetegnelse

⁵ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

⁶ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁷ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

- b) en angivelse af produktionsmetoden, navnlig med følgende ord "... fanget..." eller "... fanget i ferskvand ..." eller "opdrættet..."
 - c) navnet på det område, hvor produktet er fanget eller opdrættet
 - d) datoen for fangst af fiskevaren eller høst af akvakulturproduktet
 - e) en angivelse af, om produktet er fersk eller optøet.
2. Fiskevarer og akvakulturprodukter omhandlet i punkt h) og i) i bilag I, som afsættes i Unionen, må uanset deres oprindelse kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:
- a) artens handelsbetegnelse
 - b) en angivelse af produktionsmetoden, navnlig med følgende ord "... fanget..." eller "... fanget i ferskvand ..." eller "opdrættet..."
 - c) navnet på det område, hvor produktet er fanget eller opdrættet
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, angives klart og tydeligt.
4. Stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse uanset:
- a) Direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁸
 - b) Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 af 21. juni 1989 om fælles handelsnormer for sardinkonserver⁹
 - c) Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 af 9. juni 1992 om fælles handelsnormer for tun- og bonitkonserver¹⁰

Artikel 43 *Handelsbetegnelse*

Med henblik på artikel 42, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en liste over de handelsbetegnelser, der er godkendt på deres område. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) det videnskabelige navn for hver art ifølge FishBase-informationssystemet
- b) artens navn den pågældende medlemsstats officielle sprog
- c) eventuelt andre lokalt eller regionalt accepterede eller tilladte betegnelser.

⁸ EUT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁹ EFT L 212 af 22.7.1989, s. 79.

¹⁰ EFT L 163 af 17.6.1992, s. 1.

Artikel 44
Angivelse af fangst- eller produktionsområde

1. Angivelsen af fangst- eller produktionsområdet i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra c), består af følgende oplysninger:
 - a) hvis der er tale om fiskevarer fanget på havet, navnet på det pågældende FAO-område, -underområde eller -afsnit
 - b) hvis der er tale om fiskevarer fanget i ferskvand, en henvisning til den medlemsstat eller det tredjeland, som varen kommer fra
 - c) hvis der er tale om akvakulturprodukter, en henvisning til den medlemsstat eller det tredjeland, hvor den sidste opdræts- eller dyrkningsfase af mindst 3 måneders varighed er foregået.
2. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, må aktørerne angive mere nøjagtige oplysninger om fangst- eller produktionsområdet.

Artikel 45
Supplerende fakultative oplysninger

1. Foruden de obligatoriske oplysninger, der er påkrævet i henhold til artikel 42 kan der på frivillig basis angives følgende oplysninger:
 - a) miljøoplysninger
 - b) oplysninger af etisk eller social karakter
 - c) oplysninger om produktionsteknik
 - d) oplysninger om produktionspraksis
 - e) oplysninger om produktets ernæringsmæssige indhold.
2. Fakultative oplysninger må ikke anføres på mærkningen, så det går ud over den plads, der er til rådighed for de obligatoriske oplysninger.
3. Stk. 1 indskrænker ikke:
 - a) direktiv 2000/13/EF
 - b) direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler¹¹
 - c) forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer¹²

¹¹ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

¹² EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

- d) forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer¹³
- e) forordning (EF) nr. 509/2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer¹⁴ eller
- f) forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter.

Artikel 46
Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at:

- a) supplere eller ændre kravene til de obligatoriske oplysninger, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1 og 2, artikel 43 og artikel 44, idet den sørger for, at de obligatoriske oplysninger angives nøjagtigt og gennemskueligt
- b) fastsætte minimumskriterier for de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, og som aktørerne angiver frivilligt, idet den sørger for, at vilkårene for angivelse af de fakultative oplysninger er præcise, gennemskuelige og ikke-diskriminerende.

Kapitel V **Konkurrenceregler**

Artikel 47
Anvendelse af konkurrencereglerne

Artikel 101-106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på alle aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis som omhandlet i traktatens artikel 101, stk. 1, og artikel 102, der vedrører produktion eller afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 48
Undtagelser fra konkurrencereglerne

1. Uanset denne forordnings artikel 47 finder artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke anvendelse på de af producentorganisationernes aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der vedrører produktion eller salg af fiskerivarer og akvakulturprodukter eller anvendelsen af fælles oplagringsfaciliteter, behandling eller forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, og som

¹³ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

¹⁴ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

- a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
 - b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at holde en bestemt pris
 - c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen
 - d) ikke begrænser konkurrencen
 - e) ikke bringer virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 39 i fare.
2. Uanset denne forordnings artikel 47 finder artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke anvendelse på brancheorganisationernes aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, som
- a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og
 - b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at anvende en bestemt pris
 - c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen
 - d) ikke anvender ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
 - e) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig andel af de pågældende varer
 - f) ikke skaber andre konkurrencebegrænsninger, der ikke er absolut nødvendige for at nå de mål for den fælles fiskeripolitik, som brancheorganisationernes foranstaltninger tilsigter.

Kapitel VI

Kendskab til markedet

Artikel 49

Kendskab til markedet

1. Kommissionen:
 - a) indsamler, analyserer og spreder økonomiske oplysninger med henblik på at give aktørerne i forsyningskæden viden om og indsigt i EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter, idet den tager hensyn til den internationale kontekst
 - b) overvåger regelmæssigt priserne i forsyningskæden for fiskevarer og akvakulturprodukter og analyserer markedstendenserne
 - c) stiller ad hoc-markedsundersøgelser og en prisdannelsesmetode til rådighed.
2. For at nå målene i stk. 1 træffer Kommissionen foranstaltninger til at:

- a) lette adgangen til de oplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter, der er indsamlet i henhold til EU-lovgivning
 - b) stille tilstrækkelige markedsoplysninger til rådighed for de berørte parter.
3. Medlemsstaterne bidrager til realiseringen af målene i stk. 1.

Kapitel VII

Proceduremæssige bestemmelser

Artikel 50 *Delegation af beføjelser*

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Delegationen af beføjelser i artikel 24, 33, 41 og 46 sker for en ubegrænset periode fra [...].
3. Delegationen af beføjelser i artikel 24, 33, 41 og 46 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller en senere dato, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt, der vedtages efter artikel 24, 33, 41 og 46 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse imod den senest 2 måneder fra meddelelsen af retsakten til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Artikel 51 *Implementation*

1. Kommissionen assisteres af et udvalg. Det er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Kapitel VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 52 *Ændring af forordning (EF) nr. 1184/2006*

I artikel 1 forordning (EF) Nr. 1184/2006 indsættes følgende:

"og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr., af om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter(*)"

(*) EUT ..."

Artikel 53 *Ophævelse*

Forordning (EF) nr. 104/2000 ophæves. Artikel 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 og 39 anvendes dog indtil den 31. december 2013.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 54 *Revision*

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af denne forordnings anvendelse senest inden udgangen af 2022.

Artikel 55 *Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2013 med undtagelse af artikel 32, 35 og 36, der anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand [...]

På Rådets vegne
Formand [...]

BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0301	Fisk, levende
0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset
b) 0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
c) 0306	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af krebsdyr, egnet til menneskeføde
0307	Bløddyr, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr og bløddyr, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr, egnet til menneskeføde
d)	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
	-Andre varer:
	Af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 3
	---Fiskeaffald
0511 91 10	---Andre varer
0511 91 90	
e) 1212 20 00	- Tang og andre alger
f)	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1504 10	- Olier af fiskelever samt fraktioner deraf
1504 20	- Fedtstoffer og olier af fisk samt fraktioner deraf, bortset fra olier af fiskelever
g) 1603 00	Ekstrakter og saft af kød, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
h) 1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn
i) 1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedte eller konserverede
j)	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde

tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt

- 1902 20 -Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:
- 1902 20 10 - Med indhold af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr på over 20 vægtprocent
- k) Mel, pulver og pellets af kød, slagtebiprodukter, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever
- 2301 20 00 - Mel, pulver og pellets af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
- l) Tilberedninger, af den art der anvendes som dyrefoder
- 2309 90 -Andre varer:
- ex 2309 90 - Fiskesolubel
10

BILAG II

KN-kode	Varebeskrivelse
0302 22 00	Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Ising (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> -arter)
ex 0302 29 90	Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Hvid tun eller langfinnet tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
samt	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sild (<i>Clupea harengus</i>)
0302 50 10	Atlantisk torsk (<i>Gadus morhua</i>)
0302 61 10	Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)
0302 62 00	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Sej (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrel (<i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i>)
0302 65 20	Pighaj og rødhaj (<i>Squalus acanthias</i> og <i>Scyliorhinus</i> -arter)
samt	
0302 65 50	
0302 69 31	Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)
samt	
0302 69 33	
0302 69 41	Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Lange (<i>Molva</i> -arter)
0302 69 55	Ansjos (<i>Engraulis</i> -arter)
ex 0302 69 68	Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)
0302 69 81	Havtaske (<i>Lophius</i> -arter)
ex 0307 41 10	Tiarret blæksprutte (<i>Sepia officinalis</i> og <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Hesterejer (<i>Crangon crangon</i>) og dybhavsrejer (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunge (<i>Solea</i> -arter)
0306 24 30	Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)

0303 31 10	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kulmule (<i>Merluccius</i> -arter)
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
samt	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Blankesten (<i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellus</i> -arter)
0303 61 00	Sværdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Rejer af <i>Penaeidae</i> -familien
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Blæksprutter af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> og <i>Sepiola rondeleti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Blæksprutte (<i>Loligo</i> -arter)
0307 49 33	
0307 49 35	
samt	
0307 49 38	
0307 49 51	Flyveblæksprutte (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Blæksprutte (<i>Octopus</i> -arter)
0307 99 11	<i>Illex</i> -arter
0303 41 10	Hvid tun eller langfinnet tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Gulfinnet tun (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bugstribet bonit (<i>Euthynnus (Katsuwonus) pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Andre arter af slægterne <i>Thunnus</i> og <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)
samt	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Havbrasen (<i>Brama</i> -arter)
ex 0302 69 82	Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i> , <i>Gadus poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Skægtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) og glyse (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Okseøjefisk (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Picarel (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Havål (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Knurhane (<i>Trigla</i> -arter)
ex 0302 69 91	Hestemakrel (<i>Trachurus</i> -arter)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe (<i>Mugil</i> -arter)
ex 0302 69 99	Rokke (<i>Raja</i> -arter)
samt	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strømpebåndsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i> og <i>Aphanobus carbo</i>).
ex 0307 21 00	Kæmpekammusling (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Konk (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Gulstribet mulle eller rød mulle (<i>Mullus surmeletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Almindelig havrude (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABE

Forordning (EF) nr. 104/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1, 2, 3, 4, 5
Artikel 2, 3	Artikel 39, 40, 41
Artikel 4	Artikel 42, 43, 44, 45, 46
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, artikel 6	Artikel 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artikel 7	Artikel 26, 28, 29, 30, 31
Artikel 8	-
Artikel 9, 10, 11, 12	Artikel 32, 33, 34, 38
Artikel 13	Artikel 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artikel 14	Artikel 48, stk. 2
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 28, 29, 30, 31
Artikel 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artikel 35, 36, 37, 38
Artikel 28, 29, 30, 31, 32, 33	-
Artikel 34	Artikel 22, 25, 37
Artikel 35	-
Artikel 36	-
Artikel 37	Artikel 50, 51
Artikel 38, 39	Artikel 51
Artikel 40	-
Artikel 41	Artikel 54
Artikel 42	Artikel 52, 53

Artikel 43	Artikel 55
-	Artikel 47
-	Artikel 48(1)
-	Artikel 49